

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul puudub ilmselgelt pädevus vastata Tribunalul Aradi (Aradi esimese astme kohus, Rumeenia) 31. mai 2021. aasta otsusega esitatud küsimustele.

(¹) Saabumise kuupäev: 28.6.2021.

„Rezon“ OOD 1. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-487/20: Rezon versus EUIPO

(Kohtuasi C-476/21 P)

(2022/C 84/27)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Apellant: „Rezon“ OOD (esindajad: advokat M. Yordanova-Harizanova)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 10. detsembri 2021. aasta määrusega:

1. Jätta apellatsioonkaebus menetlusse võtmata.
2. Jätta „Rezon“ OOD kohtukulud tema enda kanda.

Küprose Vabariigi 26. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-281/19: Küpros versus EUIPO

(Kohtuasi C-538/21 P)

(2022/C 84/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Küprose Vabariik (esindajad: S. Malynicz, BL, barrister S. Baran ja solicitor V. Marsland)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 21. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Küprose Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van Cassatie (Belgia) 4. novembril 2021 – Verbraeken J. en Zonen BV, PN

(Kohtuasi C-661/21)

(2022/C 84/29)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Verbraeken J. en Zonen BV, PN

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 punkti b alapunkti i, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 92/26/EÜ, ⁽²⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a ja artikli 11 lõiget 1, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ⁽³⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et asjaolust, et ettevõtja, kellele ühes Euroopa Liidu liikmesriigis antakse autoveoluba vastavalt määrustele nr 1071/2009 ja nr 1072/2009 ja kes järelkult peab omama tegelikku ja püsivat tegevuskohta selles liikmesriigis, tuleneb, et sellega on ümberlükkamatult tõendatud, et sellel ettevõtjal on kohaldatava sotsiaalkindlustussüsteemi kindlaksmääramisel asukoht selles liikmesriigis määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 tähenduses ning töökohaliikmesriigi ametiasutustele on selline järeldus siduv?
2. Kas töökohaliikmesriigi kohus, tehes kindlaks, et vastav autoveoluba on saadud pettuse teel, võib jätta selle loa tähelepanuta või peavad töökohaliikmesriigi ametiasutused pettuse tuvastamise korral taotlema kõigepealt loa andnud ametiasutustelt selle loa tühistamist?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 166, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 300, lk 51.

⁽³⁾ ELT 2009, L 300, lk. 72.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 9. novembril 2021 – UAB ‘Gargždų geležinkelis’ versus Lietuvos transporto saugos administracija

(Kohtuasi C-671/21)

(2022/C 84/30)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: UAB „Gargždų geležinkelis“

Vastustajad: Lietuvos transporto saugos administracija, Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, AB „LTG Infra“

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2012/34/EL ⁽¹⁾ artikli 47 lõike 4 esimest ja teist lauset tuleb tõlgendada nii, et need keelavad üheselt kehtestada riigisisest regulatsiooni, mis näeb ette, et infrastruktuuri ülekoormatuse korral võib läbilaskevõime jaotamisel arvesse võtta raudteeinfrastruktuuri kasutamise intensiivsust? Kas seda hinnangut mõjutab see, kas raudteeinfrastruktuuri kasutusmäära all peetakse silmas selle infrastruktuuri tegelikku kasutamist minevikus või kavandatud kasutamist asjaomase liiklusgraafiku kehtivusaajal? Kas direktiivi 2012/34/EL artiklite 45 ja 46 sätted, mis annavad raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjale või üksusele, kes teeb otsuseid taotletud läbilaskevõime kohta, soovitud läbilaskevõime kooskõlastamisel ulatusliku kaalutusõiguse, ja nende sätete rakendamine riigisisises õiguses, omavad selle hindamise seisukohast mingit tähtsust? Kas asjaolul, et infrastruktuuri peetakse konkreetsel juhul ülekoormatuks läbilaskevõime tõttu, mida taotleavad kaks või enam raudteeveo-ettevõtjat samade veoste veoks, on selle hindamise seisukohast mingit tähtsust?